

Državni zbor.

Državni poslanci so dne 18. t. mes. zapustili zbornico na Dunaju ter se vrnili v domovino. Prej so še sprejeli postavbo, da se sme za vozne listke po železnicah nabirati nov davek. Cena vožne karte 3. razreda se bo zvišala za 12%. To je novo obremenjenje ljudstva. Slovenski poslanci so glasovali proti postavi, razven liberalnih slovenskih poslancev, katerih vodja dr. Ferjančič je celo govoril v državni zbornici za ta davek. Nemško-narodni poslanci, katere obdružuje »Štajerc«, so tudi večinoma glasovali za novi davek. So to prijatelji ljudstva?

Državne mitnice bodo s 1. januarjem gotovo odpravljene, ker je tudi gosposka zbornica sklenila, naj prenehajo.

V tej seji se je tudi dovolila nova podpora Haložanom. To so dosegli slovenski poslanci.

Poslanci Žičkar, dr. Ploj in tovariši so svoj čas vložili nujni predlog, naj vlada dovoli nadaljno podporo revnim vinorejcem v Haložah na Štajerskem. Leta 1900 so dobili 60.000 kron podpore in 40.000 kron brezobrestnega posojila na 15 let. Ta denar se je razdelil med 79 vinogradnikov, ki so obnovili okoli 30 hektarov uničenih vinogradov. Beda pa je v nekaterih občinah še neznosna. Vinorejski odsek je že 1. maja sklenil, naj se ta nujni predlog s priporočilom izroči vladi. V zadnji seji je poslanec Robič kot podnačelnik odsekov porabil ugodno priliko ter nujno predlagal, naj zbornica odobri odsekov nasvet. To se je tudi zgodilo v petih minutah.

Državni zbor bode sedaj počival do jeseni. Takrat bo njegovo glavno delo, da se reši nagodba z Ogrsko.

Politični ogled.

V deželnem zboru kranjskem se je začela zadnja sobota obstrukcija. Uprizorili so jo katoliško-slovenski poslanci, ker jim liberalci v zvezi z Nemci niso hoteli dati toliko sedežev v različnih odborih, kakor jim jih gre po njihovem številu. Stavili so 12 nujnih predlogov. Ko je poslanec Hribar razžalil v svojem govoru duhovščino, začeli so ropotati. Seja se je morala zaključiti. V ponedeljek bi se morala vršiti druga seja. Ker pa je liberalci dr. Ferjančič razžalil dr. Sustersiča, začel se je tak krik in vik, da ni bilo mogoče dalje zborovati. Zdaj bo baje vlada posegla vmes, da pomaga katoliško-narodnim poslancem do pravice.

Vladanje našega cesarja. Dne 19. t. m. je naš cesar Franc Josip dopolnil 53 let in 199 dni svoje vladave, torej najdaljšo dobo mej vsemi 21 vladarji habsburške dinastije.

Kmeti na Češkem, češki in nemški, delajo vstrajno za trdno, žilavo organizacijo. Nemška kmetijska stranka na Češkem namerava sedaj ustanoviti v Pragi lastno tiskarno, kjer se bodo tiskali oni trije listi, katere stranka že izdaje. Zraven pa že mislijo tudi na izdajo posebnega kmetijskega dnevnika. Za ustanovitev tiskarne so že dobili 40.000 K, kakih 60.000 pa še jih morajo dobiti, predno je njihova želja uresničena.

Kronanje angleškega kralja se je odpravilo, ker je kralj nevarno zbolel. Vnelo se mu je slepo črevo. Moral se je dati operirati. Naš prestolonaslednik Franc Ferdinand je že prej odpotoval k tem slavnostim, predno se je zvedelo o bolezni angleškega kralja.

Saksonski kralj umrl. V četrtek dne 19. t. m. ob poludevetih dopoldne je umrl v gradu Sybillenhort saksonski kralj Albert. — Rojen je bil 23. aprila 1828. Ko je dokončal pravosodne študije na vseučilišču v Bonnu, povrnil se je domu in se je posvetil vojaškemu poklicu. Vojne proti Šlezvik-Holšteinu se je udeležil kot stotnik. Postal je s časoma najvišji vojni zapovednik na Saksonskem. V tem svojstvu se je udeležil l. 1866 bitke pri Kraljevem gradu. V nemški vojni proti Fran-

ciji se je odlikoval na raznih mestih, tako n. pr. pri Gravelottu, pri St. Privatu in drugih. Postal je zapovednik IV. zbora nemške vojske ter je izdatno pripomogel do pruske zmage pri Sedanu. L. 1873 je sledil svojemu očetu na vladarskem prestolu Saksonske. Oženjen je bil s princezino Karolo, hčerjo prince Gustava Wasa. Otrok ni imel, kot njegov naslednik se je proglasil njegov 70letni brat Jurij, katerega jeden sin princ Maks je duhovnik. Umrli saksonski kralj je bil katoliške vere.

Pruska sodišča proti Poljakom. Skoro neverjetno, kako so se pruska sodišča ponižala do navadnega orodja za zatiranje Poljakov. Dne 29. maja na sejmju je zaklical neki Poljak v Gnezdnu: »Jeszcze Polska nie zginila!« (Poljska še ni izginila.) Takoj pristopi policija in aretirajo njega in okoli stoječe zaradi motenja miru in protipostavne demonstracije. Pri sodni obravnavi prošli torek so bili obsojeni zaradi tega štirje Poljaki: Stepka na šest mesecev, Gruszczynski na štiri tedne, Pluta na tri tedne in čevljar Ostrovski na šest mesecev ječe. Prusi mislijo, da bodo s temi kaznimi preglušili klic, da Poljska še ni izginila s sveta.

Irski. Irski so sklenili, da se ne udeležijo slavnosti kronanja v Londonu. Med njimi vlada poleg njihove lastne zadeve proti Angležem, ker bi se radi otresli angleškega jarma, tudi mrznja zaradi Burov, katera se pojavlja na razne načine. Nedavno so odkrili v Armagh spomenik jednemu Ircu, ki se je boril na strani Burov proti Angležem. Pri tej priliki je imel neki Davitt političen govor, v katerem je proslavljal junaške Bure proti lakomnim Angležem. Na to slavnost došlega vladnega angleškega zastopnika je ljudstvo zapodilo s policijo vred. A ko se je uradnik vrnil z oboroženo silo, moral se je z vojaštvom vred umakniti ljudskemu navalu. Ljudje so klicali: »Obesimo ga!« — Po vsej Irski vlada proti Angležem silna razdraženost.

Po vojski v Južni Afriki. Buri poglajo pridno svoje orožje. Do konec preteklega tedna je položilo orožje — tako vsaj poročajo vsikdar nezanesljivi angleški listi — 16.500 Burov ter so se oglašili da sprejmejo mir. V gori navedenem številu je tudi 900 kapskih Burov. Delarey se je podal zadnji četrtek z 800 možmi pri Lichtenbergu. »Narodna združenja« se tudi razdružijo. Botha, Dewet in Delarey nameravajo potovati prihodnji mesec v Evropo. — Tako angleška poročila. Koliko pa je verjeti, da se je mir zares tajno sklenil, sledi iz tega, da Anglija še vedno, ko prej, vkrcava konje za Južno Afriko. Pretekli teden sta odplula namreč z Reke parnika »Hortensius« in »Evropean« naložena s konji. To pač ne govori o miru.

Dopisi.

Od Sv. Ilja v Slov. goricah. (Nekaj o našem junaku Repniku.) Dragi bralci »Slov. Gospodarja!« Že večkrat ste čitali dopise od nas, čitali ste tudi, kako strastne nasprotnike da imamo v St. Ilju. Imamo »nemškega viteza«, imamo učenega »šolmastra«, imamo hudega »gemeindedinerja« z britko sabljico in policijsko čepico, a slednjič, čujte, gleštamo še tudi za županskim stolcem žalujočega Posilinemca — Repnika. Oh, ta vam je hud gospod. Posebno hudo jezo ima na ta »Windisches Gesindel« in te »proklete stekle pse«, (to je izraz za slovenske mladeniče). Da bi je vse vrabci pozabili! — Toda počasi, počasi gospodine! Nobena juha se ne je tako vroča, kakor se skuha. Vam ni prav, če se slovenske fantje organizirajo ter podučujejo, kako treba delati za narod. Ali je to kaj tako strašnega, da se vam celo lasje ježijo? Razumemo ta vaš strah. Vi vidite, da se nemčurjem tla tresejo in se bodo morda v kratkem pogreznile, kakor na — Martiniku. Kaj ne? Tako bo, tako, pa nič drugače! Ob priliki spet kaj več.

Zmrzleski.

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Kako je kaj?) Gospod urednik, že precej časa niste posebnega zvedeli od nas, akoravno Sv. Jurij navadno ne molči. Bog nam je navzlic raznim uimam še precej blagoslovil sadno dreve in tudi v vinogradih se kaže grozdja toliko, kakor že dolgo ne. Dal Bog, da nam vedno deževje grozdja ne uniči, ker je že v cvetu. Ozimina se kaže tudi dobro, pač pa kuruza slabo. Ščavnica nam je zblatila kraj obrežja precej travnikov. Vedno deževje je sicer nekaj izpralo, a ne moremo spraviti nič pod streho. — Društveno življenje je pri nas precej razvito. Deluje sicer na tihem, a pozna se vendar nja sad, da je naša mladina že precej izobražena in da že par let ni čuti več o pobojih in ponočnih tepežih. Le po tem potu naprej, ljuba mladež! Občinske volitve so razen Okoslavske občine že skoraj končane. Na več krajih so se zavedni volilci zjedini in vrgli nasprotnike, — čast njim! Kakor se mi zdi, še ima jedina okoslavska občina voliti svojega predstojnika. Jako se je bati, da novi odbor zaverže našega zdanjega narodnega župana in da pride za predstojnika pristaš Bračkov. V imenu vsenarodne koristi tedaj, pomislite dobro volilci okoslavski, komu boste oddali svoje glasove.

Rogatec. (Varnostne naprave.) V našem trgu se sliši in vidi vedno kaj zanimivega. Je pa tudi marsikaj, kar ne daje hvale našemu županu. Gotovo je njegova dolžnost, da skrbi za varnostne naprave. Če silna nevihta kakšno brv odnese, če je prepotreben kje kakšen most, če je silno nujna kje trdna ograja, ne pa prhki, strohnjen les, ki ga zlomi lahko vsak otrok, je gotovo umevno, da se za potrebno popravo ne bo brigal kakšen cestni pometlač, ampak dotični župan.

Torej gospod župan, posodite ljudem vsaj kakšno brv, katere zdaj ni, kajti po zraku je težko priti čez jarek. Most, katerega delate že skoro dve leti, a ga še niti začeli niste, je gotovo vsaj popravila bolj potreben, ko je potreben vam vaš posilinemski značaj. Kolikrat bi si že bila živina lahko zlomila noge! Bi ji bili gospod župan vi dali druge? Kup kamenja še ni zadosti. In če se bo kakšen otrok prekucnil čez strohnjeno ograjo v jarek, bo vam tudi v pohvalo?! O, dela imate gospod župan dovolj povsod, ko bi ga le tam ne iskali, kjer vam ga ni potrebno!

Iz Slovenskih goric. (P a b e r k i.) Dvorazredna šola v ščavniški dolini se torej razširi v trirazrednico. Ustanovili so to šolo, ker imajo nekateri in to res le nekateri otroci predaleč k Sv. Petru pri Radgoni. Ker pa teh nekaterih otrok ni bilo dovolj, segli so po otroke dalje na okoli in celo čez Ščavnico v Zagajski vrh so šli pónje. Veliki del občine Ščavnice z Zagajskim vrhom na desnem bregu reke pripada pa k župniji Sv. Benedikta. Ne vem če najdeš v tem delu občine kaj starišev, ki bi radi pošiljali svoje otroke čez Ščavnico v isto šolo, v Zagajskem vrhu pa vlada celo velika nevolja med stariši, ker imajo njih otroci bližje v domačo petrazrednico. Toda, gosposka tako hoče in kmet mora ubogati! In zdaj še torej tretji razred na Ščavnici, pri Sv. Benediktu pa je peti razred skoro prazen. To je res izvrstna šolska uprava! In stariši, pomislite tudi, kakšne so take šole proč od farne cerkve! — »Štajerc«, he! pa nič ne vidiš, nič ne slišiš? Si slep, gluha, mutast? Kaj se! Hinavec si! Dobro veš, kaj se je zgodilo s tvojim prijateljem pri Sv. Trojici, predobro ti je znano, da je dobil pet mesecev ječe in potem še prisilno delavnico v Messendorfu in sicer zaradi dejanja, ki ga tukaj nočemo omeniti. In to je bil tvoj prijatelj! Ti revni dopisnik od Sv. Trojice, ki si tolikokrat blatil v »Štajercu« zadrugo, nje ude, naše narodnjake, duhovne in posvetne, zakaj pa zdaj molčiš? Ker si hinavec, kakor »Štajerc« — gliha vkup štriha! In tega v ječo obsojenega moža so postavili Trojičarji vedno v prvo vrsto, da je nahajal naše narodnjake. Zdaj pač ne bo več klical »heil« ampak »heul«!

Tako je bilo tudi pri Lenarčanih; prej so vriskali «heil», zdaj pa stokajo «heul».

Slovenska posojilnica pri Sv. Benediktu jako dobro napreduje. To pa jezi Trojičarje. Zadnjič smo priporočali to posojilnico ter pripomnili, da se nam odslej ne bo treba vklanjati nam nasprotnim Trojičarjem t. j. nekaterim tržanom. Koj tisti dan, ko je «Slov. Gospodar» prinesel to priporočilo, pošlje Golob pismo k Sv. Benediktu, ki naj se v nedeljo prebere, češ, le denarja nam prinesite Benedičarji, pa se vam ne bo treba vklanjati.

Dne 16. t. m. ob 2. uri zjutraj je pogorela hiša Antona Maurič v Trotkovi, župnije Sv. Benedikta. Vzrok požara še ni znan. Zavarovan je bil za malo vsoto. Popoldne istega dne pa je treščilo v gospodarsko poslopje Lovrenca Družovec v Senarskem, župnija Sv. Trojica. Škoda je velika. Vrlega narodnjaka pomilujemo ter ga priporočamo v podporo. — Po Slovenskih goricah bo sadja polovico manj, kot predlanskem. Pač pa je v najobilnejši meri dobrotljiva roka božja navesila grozdja na našo vinsko trto. Žal, da deževno vreme zadržuje rast in cvet. Tudi sena ne moremo spraviti. Sploh je vse zakasnjeno za tri tedne.

Kapela. (Redek obisk.) Preteklo nedeljo, dne 22. junija priredilo nam je tu mariborsko bralno društvo «Maribor» predstavilo s slikami, katere so obudile pri nas mnogo zanimivosti. V prostorni šolski sobi trlo se je radovednega občinstva, ki je že nestršno pričakovalo oznanjenega vsporeda. Uže pri prvih slikah, predstavljajoč «Najdba Amerike», je ljudstvo kar očarano zrla na ta, njim popolnoma novi svet. Mnogo zanimivosti obudile so tudi prekrasne slike iz potovanja okoli zemlje. Gledalci so se seznanili z vsemi deli sveta; najlepše kraje in najiminitnejše dežele so imeli priliko občudovati. Nežni šolski mladeži dopadale so se najbolj slike iz nove in stare zaveze; glasni krohot obudile so pa pri mladini zabavne in premikajoče se slike, izmed katerih je jedna celo predstavljala naš «Boračevski» mlin. Najkrasnejše in najbolj zanimive slike za občinstvo so bile gotovo skupina mest. Marsikdo, ki še ni videl Gradca, našega glavnega mesta štajerske dežele, imel je priliko tu se z njim seznaniti. Videli smo nadalje tudi naše cesarsko mesto Dunaj in pa — belo Ljubljano! — S kratka: videli smo mnogo! — Slike niso le zabavne in kratkočasne, marveč tudi poučne vsebine bodisi za odraslega kakor tudi za mladino. Nas, ki imamo vinograde, je zanimala slika trtna uš; druge je zopet bolj zanimala slika kolera, človek itd. Le žal, da so nam predstavljavci tako hitro popihali in odšli. Radi bi bili še gledali lepe slike; pa potolažili so nas s tem, da bode zopet v nedeljo dne 29. junija predstava pri Sv. Petru z istimi slikami. — Tudi naše društvo bode v kratkem priredilo veselico, ki utegne biti baje tako zanimiva, kakor opisana predstava s slikami.

«Boračevski».

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovinci! Zakurite na večer 4. julija v čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu po vseh slovenskih gorah, gričih in planinah mnoge kresove!

Zlagajmo Ciril-Metodove darove! Naša prekornostna družba sv. Cirila in Metoda, ki ob mejah vzdržuje slovenske šole, da se naša deca ne potuji, nujno potrebuje pomoči. Koliko vsako leto darujejo Nemci za naše potujčenje! In mi se ne bomo ganili, da bi branili svojo mladino pred potujčenjem? Bliža se god sv. Cirila in Metoda, ki sta varuha te lepe naše družbe. Pokažimo ob tej priliki v dejanju svojo naklonjenost tej družbi. Zbirajmo in zlagajmo Ciril-Metodove darove.

Uredništvo «Slov. Gospodarja» jih bo sprejemalo za tukajšnje podružnice. Rodoljubi vseh stanov, naši mladeniči, naša dekleta, ganite se!

Častnim občanom trga Rajhenburg je bil enoglasno imenovan preč. opat. oo. trapistov Ivan Epalle, kateremu je g. župan B. Kunej 24. t. m. izročil častno diploma.

Umrta je včeraj 24. t. m. v tukajšnjem zavodu č. šolskih sester č. sestra Tekla Ferlan, rojena pri Sv. Trojici v Slov. gor. — Naj v miru počiva!

Mariborski župan dr. Schmiderer je 24. t. m. pred glavarjem Attems-om storil obljubo. Potem se je vršila volitev podžupana. Izvoljen je Karl Pirmer. Obadva sta obetala v nastopnih govorih, da bosta varovala nemški značaj Maribora. Ljubi Bog, kako varovati, česar ni; saj vendar pri vseh koncih in krajih sili v Mariboru slovenski značaj na dan! —

V norišnico so odpeljali pretečeni teden 4 osebe iz Maribora. Kaj so pač razlogi, da dandanes bolezen na umu tako pogosto nastopa?

«Spodnještajersko liberalno učiteljsko». Dobili smo naslednji dopis: Gospod urednik! Iz članka v 25. številki «Slovenskega Gospodarja», dne 19. t. m. (Spodnještajersko liberalno učiteljsko) razvidim, da ste o spodnještajerskih učiteljskih društvih krivo podučeni in ste torej krivo poročali, da «vsa» spodnještajerska učiteljska društva so se postavila odločno na program liberalne napredne stranke na Kranjskem itd. Resnici na ljubo vam naznanjam, da ljutomersko učiteljsko društvo se nikdar ni postavilo na program te stranke in da njega glasilo ni sedanjí «Učiteljski Tovariš». Zraven tega še omenim, da naše društvo ni član štajerskega «Lehrerbunda». Učiteljsko društvo v Ljutomeru deluje še zmerom na podlagi svojega gesla: «Vse za vero, dom, cesarja.» — Blagovolite torej nam storjeno krivico popraviti. — V Ljutomeru, dne 23. junija 1902. — Za ljutomersko učiteljsko društvo: I. Robič, predsednik. — Opomba ured.: Seveda z veseljem popravljamo svojo prejšnjo trditev!

Slovensko-nemška gimnazija v Celju. Nasprotniki te gimnazije širijo vest, da bo ta gimnazija s prihodnjim letom prenehala ali pa prestavljena iz Celja. Temu nasproti moramo opozoriti slovensko javnost, da je to neresnica, izmišljena od nasprotnikov. Slovenska gimnazija v Celju ostane, kakor je bila dosedaj in stariši naj brez strahu in skrbi izročijo svoje sinove temu zavodu.

Povozil je 19. t. m. hlapec gostilničarja Skala v Poberžu pri Mariboru delavca Simona Staudler ter ga tako poškodoval, da so ga morali prepeljati v bolnišnico. Staudler je čez 70 let star.

Poskušen umor v Mariboru. V Mariboru so aretirali hišno posestnico Katarino Fischer, ki je z arzenikom, namešanim v mleko, hotela zastrupiti Terezijo Kotnik, kateri je morala dajati pri nakupu hiše izgovorjenih 10 gl. na mesec in prosto stanovanje. Kotnikova je čutila vsak dan po užitku mleka bolestone napade, zato je dala mleko preiskati in zlobni namen hišne posestnice Fischer je prišel na dan.

Pri c. kr. okrajni sodnji je razpisana služba pisarniškega sluga. Prosilci, ki morajo biti večji slovenskega in nemškega jezika, naj vložijo prošnjo do 20. julija 1902.

Oddaja lova. Lovska pravica občin Št. Ilj v Slov. gor., Št. Kunigunda in Cirknica bode se z nova dražila dne 30. junija t. l. ob 10. uri popoldne pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Mariboru in se bode oddala tudi pod dosedanje lovsko najemščino največ ponujajočemu, ako ne obstoje proti dotičnemu kateri poslovni izklenitveni vzroki.

Mrtvo truplo z ranami na glavi so našli v torek 24. t. m. na levem bregu Drave pri Brestenicah. Sodnija, ki se je podala po-

poldne na lice mesta, bo dognala, ali je dotični ponesrečenec, ali je bil umorjen.

«Voršusverein» pri Sv. Lenartu v Slov. gor. dobi denar na posodo in bo toraj lahko vsem vložnikom plačal kapital in obresti, tako da najbrž ne bodo nič zgubili. Vložniki bodo se toraj smeli oglašati za svoj denar.

V morju je utonil na Reki slikarski učenec Ivan Lipovšek s Štajerskega.

Samomor? Razni listi poročajo, da so iz Savinje pri Zidanem Mostu baje izvlekli mrtvega posestnika Jakoba Gašperina iz Škofje Loke. Pri njem so našli listek, na katerem je bilo zapisano samo: «Tukaj končam jaz svoje življenje».

Bogn, domovini in mladini! Ta napis se je bliščal na neki ljudski šoli na Slovenskem. Ker sedaj ni mraza, da bi ga poškodoval, kazalo bi ga zopet napraviti, sicer bo vas drugič prehitela zima.

Toča je bila v Žetalah pri Rogatcu dne 16. t. m. ob 8. uri zvečer. Deset minut je neprenehoma padala in sicer jako gosta brez dežja. Nevihta je obsegala vas Žetale in njeno okolico. Sadje in grozdje je uničeno.

Pri Sv. Marjeti na Dravskem polju v župniji Šentjanž uničil je minuli pondeljek požar šest gospodarskih poslopij. Na lice mesta so prihitele požarne brambe iz Šentjanža, Maribora in Rač ter ustavile nadaljno nesrečo.

Pri Sv. Marku niže Ptuja ste se dne 21. t. m. zgodili dve nesreči. Jako pridno in ljubeznjivo deklico, 13letno Ivano Lah iz Sobotine je strela ubila. — Pozno v noči prišel je, kakor po navadi, kmet Janez Plohl iz Borovec pijan domov, padel je v studenec in se ubil. Mož je rad veliko pil.

Iz Radgone se nam poroča: Dne 23. t. m. peljala se je kmetica N. Kobert s svojim 2letnim otrokom na vozu, polnem trave, od Ščavnice proti domu. Potoma se je voz prevrnil. Mati je bila takoj mrtva, otrok pa le nekoliko poškodovan.

Štajerski slovenski deželni poslanci so se sešli dne 19. junija t. l. v «Narodnem domu» v Mariboru ter so se posvetovali o sedanjem političnem položaju, posebno z ozirom na bodoče zasedanje deželnega zbora.

Iz Žalca se poroča: Dne 22. t. m. so priredili prijatelji krasnih naših planin prvi večji letošnji izlet na Mrzlico, takozvani Savinjski Triglav. Od vseh krogov mile naše domovine prihiteli so prijatelji in znanci, gospe in gospice ter gospodje, da se snidejo na prijaznem hribu, se predramijo in uživajo par uric planinskega veselja pozabivši skrbi vsakdanjega življenja. Do 250 izletnikov je pri krasnem jasnem dnevu občudovalo čarobno slikovito Savinjsko dolino, Savinjsko dolinske planine, jednako Triglava, Karavanke in Uskoke ter druge štajerske, Korotanske, Kranjske in Hrvaške planine. Ker se radi raznih zaprek blagosilvanje križa na Mrzlici tokrat ni moglo vršiti, priredi se dne 24. julija t. l. drugi večji izlet na ta prijazni grič, ob kateri priliki se bode blagoslovil tamkaj postavljeni krasni križ. Že sedaj opozarjamo ljubitelje lepih in divnih naših planin na ta izlet, da se istega mnogobrojno vdeleže, saj je ravno takrat planinska flora najbolj razvita in čas jako ugoden. Spored tega izleta se bode pozneje objavil.

Velika nesreča na Muri. Vsak dan se dogajajo nesreče, ki zahtevajo skoro vselej več ali manj človeških žrtev. Tako se je pripetila zadnji petek, dne 20. junija zopet zares pretresujoča nesreča. Pri Lebringu vrh Lipnice zidajo tovarno za proizvodnjo elektrike. Ker so kopanje kanala dogotovili, spravljali so v petek stroj za basanje kremenca njega lastniku g. Feuerlöschnerju nazaj. V ta namen je poslal le-ta svojih pet delavcev, da spravijo po Muri brune od stroja do tovarne na Sladki Gori. Omenjeni delavci so napravili iz teh velikanskih brun takozvani splav ali «flos». Do mesta pri Lončanah vrh Arnovža (Lan-